

v Indiani, H. Lehmann je zastopan z zgodnjim, a pozornost vzbujajočim delom o javanskem krasu, D. C. Lowry in J. N. Jennings piše-ta o južnoavstralskem krasu, N. A. Gvozdeckij pa o tipih sovjetskega krasa.

V sedmem in poslednjem poglavju so v zborniku ponovno objavljeni trije članki, ki naj bi predstavljali aktualna prizadevanja v krasoslovju. D. I. Smith in M. D. Newson zastopata bristolsko kraško šolo s član-kom o iznosu korozije in erozije v krasu Mendip Hills, P. W. Williamsa je urednica predstavila z obsežnim delom o poligonalnem tropskem krasu na Novi Gvineji, kot zadnja pa se predstavi tudi sama s člankom o južnokitajskem krasu.

Čeprav bi bilo mogoče z našega stališča oporekati izbiri posameznih avtorjev, je treba priznati, da je vsak tak zbornik ponatisov vendarle temeljit vpogled v jedro kraškega raziskovanja in razmišljanja.

Jurij Kunaver

Karsts littoraux (Obalni kras), Actes du Colloque de Perpignan 15-17 Mai 1982, Mémoire no. 4, Comité National Français de Géographie, 96 strani, 30 ilustracij, Nîmes, 1982.

O mednarodnem srečanju z naslovom »Obalni kras«, ki je bilo maja 1982 v Perpignanu (Francija), sem poročal v zadnji številki Geografskega vestnika. Decembra 1982, kar je razmeroma hitro, je izšlo gradivo s tega srečanja kot ena izmed publikacij Francoskega geografskega komiteja in Francoske krasoslovne zveze.

Publikacija je iz dveh delov: prvi vsebuje prispevke in diskusije, po-dane na kolokviju, drugi pa zapise o terenskem delu. Pri tem naj pripom-nim, da je bilo terensko delo, sestavljeno iz ogledov, razlag in diskusij ob posameznem pojavu, tako časovno kot tudi vsebinsko najmanj enakovred-no »referatnemu« delu kolokvija. Kot na kolokviju, so tudi tu prispevki razdeljeni na dve temi. Prva tema obsega korozijske obalne oblike, druga pa odnos med spremembami morskega nivoja in razvojem obalnega krasa.

V okviru prve teme so objavljeni štirje prispevki: obalne uravnave in korozijske oblike v apnenic in njihova razporeditev po svetu (brez Sre-dozemlja) (R. Battistini in A. Guilcher), obalne uravnave in ko-rozijske oblike v Sredozemlju s posebnim poudarkom na njihovi severni meji razprostranjenosti (R. Dalongeville in A. Guilcher), »Beach-rock« v Sredozemlju — posebna oblika konglomerata? (R. Dalongeville in P. Sanlaville), obalni kras jugozahodnega Madagaskarja v zvezi z recentnim spreminjanjem morskega nivoja (J. N. Salomon). Prispevki druge teme obravnavajo osnutek bibliografije o jugoslovanskem obalnem krasu (A. Kranjc), zakrasevanje v odnosu do morskega nivoja na atlantski obali Maroka (A. Weisrock), dvignjeni koralni grebeni — neotektonika in zakrasevanje na Novi Gvineji (R. Maire) ter potop-ljene kraške oblike (J. Nicod).

Posebno zanimiv je prvi del prispevkov o obalnih kraških uravnava-h in drobnih obalnih korozijskih oblikah, često povezanih s procesom »bio-korozije«, saj se s tem na naši obali takorekoč nihče ne ukvarja. A bi bilo to koristno in zanimivo, saj bi bilo potrebno ugotoviti, ali tudi obalne kraške oblike opravičujejo naš posebni »dinarski kras« in »dinarski tip obale«. Poleg prispevka o jugoslovanski bibliografiji omenjajo jugoslovan-ski kras tudi prispevki Dalongevilla in Nicoda.

Domači krasoslovci, ki so vodili terensko delo, so v drugem delu pu-blikacije objavili glavne podatke, zanimivosti in vprašanja, s katerimi smo se ukvarjali na terenu. Tako piše H. Salvayre o paleohidrologiji pokra-jine Corbières (vzhodni Pireneji), P. Ambert o miocenski in kvartarni obalni črti v Corbières, R. Julia Burgues (iz Barcelone) pa o ekskurziji po pokrajini Empordà (Katalonija).

Ilustracije obsegajo poleg skic in prerezov tudi precej detajlnih kart. Vsi prispevki so v francoskem jeziku, nekateri imajo tudi angleške izvlečke in skupaj navajajo 225 bibliografskih enot.

Andrej Kranjc

Karstologia (Revue de karstologie et de spéléologie physique de la Fédération Française de Spéléologie et de l'Association Française de Karstologie), št. 1, 80 strani vel. formata, 72 fotografij in risb, 1. tromesečje 1983.

Ko je prenehala izhajati revija »Annales de Spéléologie«, je v francoski krasoslovni publicistiki nastala velika praznina. Po večletnem dogovarjanju med Francosko speleološko zvezo in Francoskim krasoslovnim združenjem, je letos izšla prva številka nove revije, ki so jo imenovali »Karstologia«. Strokovna vodja revije sta geografa G. Fabre in R. Maire. V svetu revije sta, poleg znanih francoskih in svetovnih krasoslovcev, tudi jugoslovanska raziskovalca krasa, J. Roglič in I. Gams.

Jedro prve številke sestavlja 10 člankov, ki pokrivajo takorekoč celotni del fizičnega krasoslovja. B. Gèze (Karstologija in speleologija) na kratko seznani z razvojem teh dveh prepletajočih se ved. Speleološki prispevki govorijo o razvoju in perspektivah speleoloških raziskovanj (C. Chabert in P. Courbon), o enem izmed večjih francoskih jamskih sklopov Diau (B. Lismonde), tretji obravnava kroženje zraka v jamah (C. Andrieux), zadnji pa predstavlja analizo kraških jam z vidika statistike in informatike (J.-J. Blanc in R. Monteau). Geomorfologija krasa je zastopana z dvema prispevkoma: J. Nicod piše o novejših geomorfoloških dognanjih v sredozemskem krasu, D. Dodge pa o kvantitativni razporeditvi površinskih kraških pojavov v francoskih Causse. Nenaavadno oziroma novo je razglabljanje o krasu z vidika energije, o krasu kot odprtem termodinamičnem sistemu (Y. Quinif). Bolj regionalno sta usmerjena prispevka o krasoslovnih raziskavah v Severni Ameriki (A. N. Palmer) ter o »zastavljenem« aridnem in semiaridnem krasu (J. N. Jennings). Številko zaključujeta rubriki »srečanja« in »dokumentacija«.

V eni številki seveda ni mogoče prikazati in izpolniti celotnega izdateljskega programa, vendar pa pričujoči izbor snovi, avtorjev in jezikov (Jenningsov prispevek je v angleščini) kaže, da je revija na lepi poti, da bi res lahko postala »narodna in mednarodna revija, ki naj obravnava fizično, družbeno, regionalno, fundamentalno in aplicirano krasoslovje«, kot je zapisano v predgovoru. Omenim naj še soliden tisk in grafično opremljenost, veliko uporabno vrednost pa imajo, poleg résuméja in abstracta pri vsakem članku tudi »ključne besede« v francoščini in angleščini.

Andrej Kranjc